

Lektion 1

Samarbete

Nådegåvorna är olika, men Anden densamma. Tjänsterna är olika, men Herren densamme. Verksamheterna är olika, men Gud är densamme, han som verkar i allt och överallt. 1 Kor 12:4-6

MEDITATIONS-AFFIRMATION

Inte min vilja utan Din, Herre, ske i mig och genom mig. Låt mig alltid vara en kanal av välsignelser, idag, nu, för dem som jag kommer i kontakt med på alla olika sätt. Låt mitt inträde, mitt utträde vara i enlighet med det Du skulle vilja att jag gör, och när kallelsen kommer: "Här är jag, sänd mig, använd mig." [262-3]

Samarbete

Inledning

Den första lektionen—som har givits - lär dig vad det innebär att samarbeta i ett enat sinne, på Guds sätt, när var och en förbereder sig i meditation dag och natt, i: ”Herre, vad önskar du att jag ska göra?” och svaret kommer definitivt att vara, klart, till alla ... som söker i Hans namn ...

[262-1]

När man börjar intressera sig och ägna mer tid och energi åt andlig utveckling kanske man tänker på meditation, eller bön, eller att bli mer delaktig i sin tro eller en viss religion. Visst kan var och en av dessa aktiviteter vara oerhört viktiga och en hjälp att bli medveten om den Levande Anden i våra liv. Vad som kan tyckas förvånande i Edgar Cayces readings tillvägagångssätt när det gäller personlig utveckling, är att första steget att verkligen förstå vårt arv som andliga varelser sker genom en lektion kallad ”Samarbete”.

Alldeles säkert tror vi alla att vi vet vad ordet samarbete betyder. Därför kan vi alltför lätt tro att det inte finns något mer att lära i detta avseende. Det verkar ganska uppenbart att vi antingen vet hur man samarbetar med en annan person eller inte. Men utifrån Cayces perspektiv är samarbete inte bara att helt enkelt arbeta med en annan person, utan det är ett varandestillstånd som åsidosätter personliga agendor, motiv och önskningar, så att Gud kan använda oss som ”kanal för välsignelser” för någon annan.

På något sätt förbereder den här premissen oss för Andens aktivitet att flöda genom oss och är kanske det som bäst definierar synsättet på samarbete i Cayces readingar:

**Som det så ofta har sagts från början, vet att Herren, din Gud, är en!
Vet att din förmåga, ditt tjänande, först börjar med samarbetet att vara
den kanal genom vilken Herrens härlighet kan manifesteras på jorden!
[262-92]**

SAMARBETETS DYNAMIK

Individuellt och kollektivt har vi en enorm inverkan på vår nuvarande situation och vår omgivning. När vi umgås med varandra utan ett andligt samarbete, skapar vi faktiskt disharmoni i våra liv och i vår värld. Med andra ord påverkar en icke-samarbetsvillig attityd mot en enda person hela planeten. Vid en första anblick kan detta vara svårt att förstå. Som en liknelse kan vi titta på den mänskliga kroppen. När någon del av den fysiska kroppen är sjuk, eller om något är brutet eller är i obalans, påverkar det funktionen av helheten. På samma sätt är vi alla en viktig del av hela världen och våra tankar, känslor och aktiviteter har en inverkan på alla andra. Cayces readingar säger:

Även om det kan finnas många metoder, medför verksamt samarbete - som i universum - harmoni på universell nivå. Likaså medför samarbete i mänskliga aktiviteter harmoni och frid, medan egoism och självhävdelse och självupphöjelse och njutningslystnad ger oharmoniska erfarenheter och leder till turbulens, krig och fejd. [1297-1]

Genom att arbeta med samarbete har vi möjlighet att positivt påverka allt materiellt. Cayces readingar säger att det finns universella harmoniska och enhetliga principer som försöker manifesteras in i den tredje dimensionen. Till och med en enda person kan göra skillnad. Denna manifestation är bara möjlig via oss när vi försöker bli osjälviska kanaler genom vilka anden kan strömma. Samarbete är ett nödvändigt steg i att åstadkomma detta. Utan samarbete, härskar disharmoni och kaos i vår världsmiljö. Med samarbete blir allt möjligt. I en reading [262-4] fick den första studiegruppen veta att samarbete leder till harmoni och ”harmonin ger fred, fred ger förståelse, förståelse ger upplysning.”

Ur Cayces perspektiv är tankar lika kraftfulla som gärningar i sin kreativa potential. Av denna anledning är både sinnet och kroppen nödvändiga för äkta samarbete. Samarbete på den mentala nivån handlar om syftets förenig. Samarbete på den fysiska nivån kräver aktivitet i harmoni. Samarbetet inom oss själva, liksom i VÅRT samspel med andra, är nödvändigt för att uppnå något resultat eller för att uppnå något mål. Cayces readingar säger: ”Utan ett helhjärtat samarbete och enhet i sinne och syfte, oberoende av ens position, tillstånd, relation med varandra, kan inte det önskade resultatet förväntas”. [254-42] Därför skapar verkligt samarbete enhet i sinnet, enhet i syftet och enhet i resultatet. Det möjliggör ett uttryck för Skaparens lagar och regler i Jordens lagar, vilket är VÅRT naturliga arv.

Vi ansvarar för OSS själva liksom för det vi bidrar med till det stora hela. Varje tanke och varje begär vi har och varje handling som vi utför, påverkar oavkortat andra - även någon på andra sidan jorden. Genom samarbete blir vi medvetna om denna förbundenhet med varandra. Sant samarbete är inte till fördel för jaget, utan snarare till fördel för det stora hela:

I samarbete är uppoffrandet av sig själv för att vara en kanal för aktivitet, i tanke, för lite här och lite där, bud för bud, så kommer det genom att ge av sig själv, för den som vill ha liv måste ge liv, den som vill ha kärlek måste visa sig kärleksfull, de som vill ha vänner måste visa sig vänliga, de som vill ha samarbete måste samarbete genom att ge av sig själv till det som ska uppnås - genom att föra ljus till andra, ge styrka, ge hälsa, ge förståelse, dessa är ett i Honom. [262-3]

I detta avseende är samarbete inte så mycket en handling av samförstånd som det är en osjälvisk handling. Det är inte ett förnedrande av jaget, utan snarare en målmedvetenhet att välja sig själv som en kanal för stöd till någon. I slutändan är samarbete bäst uttryckt genom en kärleksfull attityd att tjäna andra.

SAMARBETE SOM ETT MÖNSTER I MEDVETANDET

Det finns ett mönster av perfektion vilande i oss alla. Det väntar bara på att väckas till liv med hjälp av vår egen vilja. När vi öppnar våra sinnen, våra hjärtan och våra själar för att bli en kanal för välsignelser, harmoni och samarbete tonar vi naturligt in oss till detta inre helhetsmönster. Ur

Cayces perspektiv visas detta förverkligande av helheten kanske bäst i Jesu liv, ett Guds barn (precis som vi) som förlorade sitt ego och som gjorde varje tanke och handling i samklang med det allra bästa som fanns inom honom. Genom att göra på detta vis fick Jesus "Kristusmedvetenheten" och blev därmed det andliga mönster som varje själ ska uppfylla på jorden. Detta Kristusmedvetande beskrivs som: "medvetenheten inom varje själ, inpräntad i mönstret i sinnet och som väntar på att bli väckt till liv av den fria viljan, av själens enhet med Gud" [5749-14] och dess manifestering är varje själs slutliga öde.

Ofta när människor hör orden "Kristus" eller "Jesus" kommer genast förutfattade meningar upp som är baserade på deras uppfostran eller deras religiösa bakgrund. Genom historien har de perspektiv som människor haft på Jesu liv och förkunnelse varit varierande, ofta även märkliga. Vissa individer som är involverade i så kallade "New Age filosofier" eller jämförande religionsvetenskap har ibland beslutat att Jesus "bara var en lärare". Var han bara en profet? Andra har beslutat att bortse från honom helt och hållet. Medlemmar i icke-kristna religioner kan ha ignorerat hans liv och verksamhet. Var han en man som begick hädelse genom att likställa sig med Gud? Andra har kanske sagt: "Tja, kristna har varit grymma mot mig och därför är jag inte intresserad av Jesus." Inte ens bland dem som kallar sig kristna finns det någon fullständig enighet om Hans gudomlighet. Oenighet om betydelsen av Hans liv och verksamhet har resulterat i dussintals konfessionella fraktioner, anklagelser för kätteri eller att avvika från tron och ett oräkneligt antal krig. Var Han Guds enda son? Var Han en Gud som blev människa, eller alltid en Gud? Dessa och många andra frågor finns i överflöd. Men Edgar Cayces material påvisar ett perspektiv att se på Jesu liv som ett sätt som förenar mänskligheten snarare än skiljer oss åt. Faktum är att för de flesta av oss, oberoende av vår religiösa bakgrund, oavsett om vi kallar oss kristna eller judar eller muslimer eller buddhister eller hinduer, eller till och med agnostiker - den Jesus vi vuxit upp med behöver nödvändigtvis inte vara den Jesus som Edgar Cayces readingar berättar om.

I huvudsak presenterar Cayces readingar Jesus som vår "Äldre Broder", en själ som kom för att visa var och en av oss vägen tillbaka till vår andliga källa genom att perfekt manifestera Skaparens lagar. En del av hans upp-

drag var att fullt ut visa den levande andens medvetenhet på jorden - något som var och en oss så småningom måste göra. I slutändan kommer vi alla att utmanas att manifesteras samma mönster i våra liv genom att tjäna och genom villkorslös kärlek. Jesu liv att tjäna andra är ett exempel för hela mänskligheten. En reading säger:

För Mästaren, Jesus, även som Kristus, är mönstret för alla människor på jorden, vare sig han är jude eller ej, part (från Partien, en del av Persien) eller grek. För alla har detta mönster, vare sig de anropar det eller ej, men det finns inget annat namn givet under himlen genom vilket människan kan bli räddad från sig själv. [3528-1]

Sant samarbete är att tillåta denna medvetenhet om tjänande - samma medvetenhet som kom till uttryck i vår Äldre Broder, Jesus - att arbeta genom oss. Cayces readingar kallade detta att anta Kristi sinne:

När vi öppnar våra hjärtan, våra sinnen, våra själar, så att vi kan vara en kanal för välsignelser till andra har vi Kristi sinne. Han som tog på sig hela världens bördor. På samma sätt kan vi, i vår egen lilla sfär, ta på oss världens bördor. Glädjen, friden och lyckan kan bli vår genom att tjäna andra. Att få en förståelse för de lagar som tillhör rätt leverne i alla dess faser gör sinnet intonat till de Kreativa Krafterna, vilka är av Hans medvetande. Så kan vi få det medvetandet, genom att vi använder det vi vet. [262-3]

HUR KAN VI TILLÄMPA SAMARBETE I VÅRA LIV?

Eftersom sant samarbete är att välja att bli en kanal för välsignelser till världen omkring oss, hur bra lyckas vi? Om vi plötsligt skulle bli medvetna om alla våra tankar, skapar de oftast en atmosfär av frid, harmoni och förståelse eller ger våra tankar upphov till ilska, konflikter och oenighet? Hur ofta kommer vi i vardagslivet ihåg att placera andras behov före våra egna? Att öva upp en medvetenhet om interaktionen med andra är en av de bästa möjligheter vi kan få att se våra svagheter såväl som våra styrkor utspelade framför våra ögon. Cayces readingar säger att var och en av oss lär sig bäst genom samspelet med varandra. Att bli medveten om hur bra vi lyckas med att manifesteras samarbete i våra liv är en viktig del av att upptäcka vilka vi är, liksom vad vi behöver lära oss.

Bestäm målen och syftena. Syftet måste vara något annat än att glorifiera

våra förmågor, våra gåvor, våra önskemål eller begär – utan snarare att vi, genom samarbete med andra, ska bli en bättre kanal för välsignelser, och välsignelserna som då kommer från Gud! [254-57]

Samarbete kan bli det naturliga resultat i våra relationer med andra när vi väljer att förlora åsynen av personliga motiv eller själviska intressen. Samarbetet är en följd av medvetenhet, tjänande, självupppoffring och samstämmighet. I själva verket kan det helt enkelt vara skillnaden mellan att leta efter vad vi har gemensamt snarare än var vi är olika. Den gemensamma nämnaren som förenar oss alla är ansvaret för varandra. Intressant är att Cayce trodde att varje person i våra liv är där av en konstruktiv anledning - precis som vi är där för dem:

... var i den positionen där du uppfyller de syften vartill man är beroende av varandra. För det är en ömsesidig önskan som ger en sökande vid vilken tidpunkt som helst ett uttryck, och inte alls i stridslystna reaktioner! För när det är stridslysten självhävdelse, kommer egoism och själviskhet i förgrunden som det som normalt kallas självförsvar - som är en första lag. Men så länge överenskommelsen hålls, korrekt - så länge den stora handlingen finns som alla borde känna till. Om världen någonsin kommer att veta sitt bästa, måste den lära sig samarbete! [759-13]

När vi lär oss att uttrycka det bästa som finns inom oss, att ge andra en känsla av hopp, en känsla av frid och en känsla av förståelse, tillåter vi en del av de Kreativa Krafterna att komma in i deras liv genom oss.

Hur kan vi utifrån ett praktiskt perspektiv börja på bästa sätt, om vi upplever svårigheter med någon annan? Kanske kan det vara så enkelt som att ersätta negativa tankar med mer positiva. Har vi någonsin stannat upp och funderat på att även vår värsta fiende har en bästa vän? Vilka positiva egenskaper finns i denna person som vi på något sätt varit oförmögna eller ovilliga att se? Låt oss, istället för att tänka ovänligt om en person som vi haft svårt för, upptäcka om det inte finns något mer positivt att säga. Kanske kan vi göra en liten god handling för någon som är i behov av den. Vad kan vi börja göra eller tänka som vi har försummat tidigare? Metoden i Cayces readingar är att ständigt öva vänliga tankar och handlingar, även mot dem som kan ha sårat oss. Vi måste börja hantera dem omkring oss på samma sätt som vi vill bli behandlade (och uppfattade) av andra.

Bara med detta tillvägagångssätt kan vi hitta den inre frid som kommer genom samarbete.

Som det har sagts, gör det du vet att du borde göra, ha inga tankar på morgondagen, för imorgon ges det du har behov av. Hur sa Han? ”Ge oss idag vårt dagliga bröd”, inte bara det i materiella utan även i det mentala och andliga. ”Vägled mig såsom jag vägleder min medmänniska, förlåt mig såsom jag förlåter andra.” På så vis ser vi samarbete, broderlig kärlek, tålmod, långmodighet, mildhet, godhet som manifesterade erfarenheter i hjärtan och sinnen i andras liv. Och dessa är frukterna från sanningens Ande. Såsom du använder dessa dag för dag ser du dem inte bara som en hjälp för dig själv utan som en sanningens stege på vilken andra kan klättra. Man kan inte be andra göra det som man själv inte skulle göra. Det du föreslår måste du själv göra - i kroppen, i sinnet, i anden. [165-26]

Vi kan börja handla samarbetsvilligt med andra genom egna positiva tankeprocesser. Lika ger upphov till lika. Om vi vill ha vänner måste vi vara vänliga. Om vi vill bli älskade måste vi vara kärleksfulla. Vad det än är som vi vill uppleva i vårt eget liv, måste vi vara villiga att ge till andra. Om vi vill ha harmoni och samarbete i livet, måste vi försöka ge det till någon annan.

Väsendet bör visa sig mer tjänande mot andra. Kom ihåg att när du blir självisk, självcentrerad, självbelåten, nedvärderar du Anden inom dig, för i samarbete med Anden inifrån kan självet bli förstorat, lugnat, fridfullt, förhärligat! [2675-4]

När andras behov överträffar behovet av själviskhet, blir samarbete det naturliga resultatet. Kroppen och sinnet kommer att fungera mer perfekt eftersom avsikten är att vara till gagn för helheten. Skaparens vilja, som hela tiden försöker bli manifesterad genom Hans barn, kommer att finna uttryck på jorden. För att samarbeta bäst:

Gör, med all din kraft, vad dina händer finner att göra. Låt detta sinne vara i dig, som var i Honom, ”inte som jag vill, utan låt Din vilja ske på jorden så som i himmelen.” Gör dig till en kanal för välsignelser till någon, då kommer Hans välsignelser att komma till dig, som person, som en viktig del av gruppen. ”De som söker mitt ansikte skall finna det.” [262-3]

Sann glädje och lycka kan bara hittas i tjänande. Låt oss börja söka efter kärnan i samarbetet som Skaparen har placerat i var och en av oss.

SLUTSATS

Oavsett vilken typ av samarbete vi eftersträvar, fysiskt, mentalt eller andligt, är handlingar från vår sida nödvändiga för att få det att inträffa. För att kunna samlas för en gemensam sak måste vi försöka att vara enade i vårt handlande. Vi måste börja inse att någon annans behov är minst lika viktigt som vårt egna. I den fysiska eller materiella världen inträffar samarbete med andra i alla handlingar eller ansträngningar. I de mentala och andliga världarna är det att bortse från våra personliga intressen för att bli ett stöd för dem omkring oss. Genom att vara till hjälp för någon annan, genom att placera deras behov framför våra egna, kan vi uppleva samarbete i handling. När vi hjälper varandra fungerar vi som ”en kanal för välsignelser.” Genom dessa handlingar kommer vi att ge glädje och lycka till dem omkring oss, och vi manifesterar Guds kärlek till Hans barn på jorden.

Fråga: Är inte samarbete ett naturligt resultat när jaget förloras i idealet?

Svar: Detta är en naturlig konsekvens av tjänande, självuppoffrande, självförvillelse, i Honom. Att vara en kanal är samarbete. Att vara en välsignelse är det i handling. Oavsett varandestillstånd, möt det utifrån deras grundposition - och lyft upp, se upp - och detta är samarbete. [262-3]

Samarbete är att erbjuda sig själv att vara en kanal i handling likväl som i tanke. I vårt dagliga liv kan vi gå igenom våra tankar och våra handlingar och börja se om vårt liv är i linje med själens önskan om samarbete. Detta uppnås inte på en gång, utan kommer steg för steg, lite här och lite där, bud för bud. När vi handlar utifrån allt som vi känner till om samarbete, genom tankar och handlingar, genom att bara vara vänlig, genom att bara vara tålmodig, genom att bara vara ödmjuk kommer en inre frid till oss. Slutligen kommer vi att förstå att verkligt samarbete helt enkelt är att vara en kanal för Hans välsignelser på jorden.